

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

IVASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ ifj. GÖRGEY LÁSZLÓ ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre — — — 8 korona
Fél évre — — — 4 korona
Negyed évre — — — 2 korona

Szerkesztőség:

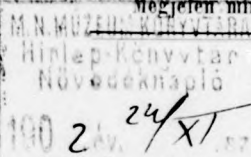
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre — — — 14— kor.
Fél évre — — — 7— kor.
Negyed évre — — — 3:50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti« balesetbiztosító részvénytársaságnál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Az altiszti vizsga.

Miskolcz, 1902. július 6.

(—y.) A vasuti alkalmazottak minősítése tárgyában az 1888. évben kiadott miniszteri szabályrendelet 6. §-a előírja, hogy a vasuti altiszti állásokra csak oly egyének alkalmazhatók, kik a középiskolák alsóbb osztályainak elvégzését igazolni képesek. E rendeletet — minthogy kellő előkészültséggel bíró egyének nem állottak a szükségnek megfelelő számban rendelkezésre — olyképen módosította egy újabb, ugyanazon évben kelt szabályrendelet, hogy altiszti állásra oly egyének is fölvehetők és alkalmazhatók, kik a szabályul előírt iskolai előkészültséggel nem bírnak. Ezen egyének azonban felvételi vizsga letételére köteleztetnek.

Ezen szabályrendelet teremtette meg az *altiszti vizsgát*.

Az altiszti vizsga életbeléptetését tehát első, s mondhatni végső sorban a szükség kívánta. Nem volt elég megfelelő képzettséggel bíró jelentkező, a ki altiszti állásra folyamodott; a hiányt tehát a szabályrendelet alapján kívánták pótolni.

Ma már megszűnt ez állapot, nem a szükség kívánja és tartja fenn még mindig az altiszti vizsga jogosultságát, hanem a *méltányosság* s ezzel kapcsolatosan az *intézet érdeke*.

Az altiszti vizsga teszi lehetővé azt, hogy a vasut-intézetet évek hosszú során át szolgáló szorgalmas, hivatott és kötelességét hűen teljesítő oly alkalmazott, ki a kellő iskolai képzettséggel nem bír ugyan, de az altiszti álláshoz megkívántató intelligenciával, szakismerettel és egyéni hivatottsággal rendelkezik, pályáján előbbre haladhasson s elérhesse nehéz hivatásában azt a fokot, a mely szorgalmas kötelesség-teljesítésének megérdemelt jutalma.

Ezt elérhetővé tenni nem csak méltányosság a szolgaszemélyzet előretörekvő tagjai iránt, hanem egyszersmind fontos érdeke ez a vasut-intézetnek is.

Csak azok a szolgák bocsáttatnak altiszti vizsgára, kik példás szolgálattételükkel tünnek ki s kik megbízható, lelkiismeretes alkalmazottai voltak mindig az intézetnek. Természetes tehát, hogy ezekkel szemben teljesebb a garancia arra nézve, hogy mint altisztek még fokozottabb mértékben meg fognak felelni a már eddig elsajátított szakismereteikkel új kötelességeiknek, mint azok az ismeretlen egyének, kik pusztán iskolai képzettségük alapján nyerik el egyszerre az altiszti rangot.

Ugy a vizsgázóra, mint magára az intézetre nagy fontossággal bír az altiszti vizsga.

S ennek dacára még sincs kellőkép szabályozva az. Elő van írva ugyan a tananyag, a mit a vizsgázónak tudnia kell, de ezt a rendelet — mely utmutatásul és szabályul szolgál — csak pár szóval körvonalozza. A vizsgáztató tudja, mit követeljen a vizsgázótól, de ez nem tudja, mit tanuljon.

Hivatalos tankönyvet kellene adni a vizsgázni akaró kezébe s e tankönyvben benn volna mindaz, a mit az összes üzletvezetőségek vizsga-bizottságai a vizsgázótól *egyöntetűen* kívánnak.

Ezzel nem csak a szükséges egyöntetűség állana be mindenütt a vizsga tananyagára nézve, hanem lényegesen megkönnyítenék az altiszti vizsgára tanulók készülése az által, hogy nem tanulnának felesleges dolgokat a szükséges tudnivalók rovására, nem kerülne oly nagy anyagi áldozatba a vizsga letétele, mint most, a mikor több tankönyvet is megvásárol az illető s azonkívül még külön leckeórát is vesz drága pénzen az altiszti vizsgára való előkészítéssel foglalkozóktól s végül az egységes tankönyv kiadásával nem adná a vizsgázó a bizottságnak egy kérdésére sem e gyakran hallott feleletet: — Kérem ez nincs benn a könyvben!

Észrevételek

a hivatalos levelezés magyarságának kérdéséhez.

Irta: Lippay Béla máv. főmérnök.

Ezek ugyan mind csak elméleti fejtegetések, mondhatja az olvasó. — de nekünk gyakorlati utmutatások kellene!

A gyakorlati orvoslást már megkezdette Ö. Papik Sándor főellenőr ur e lapok 14-ik számában, — melyhez csatlakozva, javallani óhajtom, hogy a filológiai fejtegetéseket mellőzve — kiki a saját körében felmerülő idegen kifejezéseket összeírva — vesse fel e lapok hasábjain és ajánlja egyuttal azok helyett követendőnek azt a magyaros kifejezést, melyet helyes nyelvézéke sugal.

Ha pedig az ilyfajta javaslatok netán mégsem találkoznának általános köztetszéssel, akkor később tartsunk — mondjuk havonként egyszer u. n. vita estélyt pl. a tisztviselői körben Miskolczon, melyen rendes előadó, vitaelnök és jegyző szerepeljenek és a viták során elfogadott magyar kifejezéseket aztán a Haladás követendőik gyanánt közölje és ajánlja a vasutasok figyelmébe.

Nehogy azzal vádoltassam, hogy vizről prédikálok, de magam meg bort iszom, ide igtatok hevenyészve néhány oly gyakori germanizmust, mely a vasuti stylvirágok tömegéből emlékemben inkább megragadt. A kiküszöbölendő szólásokat elől zárjelben

TÁRCZA.

Vágy.

*Szép esillogó tavaszi éjjelen,
Őröksugárban lángoló szerelem,
Álmok álma, virágos, buja Dél,
Dult nyoszolyámon forrón köszöntlek én.*

*Remegjen itt a tenger langy szele,
És szóljon ismét halk, mélabús zene,
Zokogjon át a cypruslombokon, —
A kék olasz Ég sirjon, mosolyogjon.*

*Illatozzon Dél minden virága,
Bús esti alkony boruljon le rája,
A csókjából szerelem fakadjon, —
És altasson el a rezgő fuvalom.*

*Keressen fel, mikor oda várom,
Az én szomorú, rejtelmes világom,
Bontsa szárnyát . . . s haldokoljon velem
Az ifjuság — s az utolsó szerelem!*

Herczegh Jenő.

Sugár az éjszakában.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Irta: Szüts Jenő.

Világos nappal. Éppen dél idő. Szól pedig ez a józan életű nyárspolgároknak, akik naponta pontosan hazamennek ebédelni. Vannak azoaban urak is, akiket nem köt az idő és akkor csinálnak maguknak delet, avagy estét, mikor éppen nekik ugy tetszik.

Igy kívülről azt gondolja az ember, hogy most is, déli harangszó idején — ilyen ur mulat a Goldmann-féle kávéház szeparejában, ahonnan vidám zenehangok és duhaj nóták töredeke szűrődik ki a verőfényes utcára. Kíváncsi ilyenkor a nép, ha szegény, ha uri fajta, hogy vajjon ki vigadhat ilyen mulatásra szokatlan időben?

Hát én megmondom. Nem más az, mint althofeni Sendvic Tódor lovag a mi jól ismert fiatal hadnagyunk, akit alig néhány hónapja helyeztek át a szegvári garnizonhoz.

I.

A multság még tegnap este kezdődött. A szeparé el van sötétítve, hogy a napsugár besűrődő fénye ne rontsa a gázvilágítás harmóniáját. Jobbára már kidőlt mindenki. A potyát szerető civilek alkalmas időben hazaszökdöstek,

és utána a helyes magyar kifejezést idéző és zárjel nélkül közlöm.

1. („Vonatot bevezetni.“ Den Zug einleiten). Magyarul = vonatot *beigatni* a menetrendbe, vagy *indítani* a pályára, vagy járítani.

2. („Előjegyzési könyvet felfektetni“) = Nyilvántartó könyvet szerkeszteni, vagy készíteni.

3. („Tudomásul vétel és miheztartás végett“) = Tudomás és alkalmazkodás végett.

4. („Ugy az állomási, *mint* a vonatszemélyzet“. Sowohl, als auch). Hibás kötőszavak. Magyarul = *mind* az állomási, *mind* a vonatszemélyzet, vagy egyfelől — másfelől, vagy a mint — akkép, sat.

5. („Értesítjük, miszerint a jelentésében felhozott . . .“) = Értesítjük, *hog*y a jelentésében *foglalt* . . .

6. („Miután a személyzet a fentiekre értesítve lett . . .“) = Minthogy a fentebb mondat takról a személyzetet már értesítettük . . .

7. („Becses válaszában váratában — maradtunk tisztelettel“) = Becses válaszát várva, (vagy kérve) tisztelettel maradtunk.

8. („Megkeresésének helyt adni nem lehetett“) = Kérélmét nem teljesíthettük.

9. (. . . „Csak annyiban foghat helyt, ha

és a mennyiben . . .“) = Csak akkor fogadható (vagy lehetséges) ha . . .

10. („Csakis a bejelentett esetek lettek közegünk által felülvizsgálva és kimutatásban helyesbítve“) = központi közegünk csak a bejelentett eseteket vizsgálta meg s csakis ezeket javítottuk a kimutatásban.

11. „Hosszátjáratu kocsiból álló vonatoknál, menetközben egyik kocsiból a másik kocsiba való átjárás az utazó közönségnek csakis oly vonatoknál van megengedve, melyek étkező- vagy buffet kocsival közlekednek“) = 24 szó.

Magyarul így hangzik = Az átjáratos (vagy átjárható) kocsikon át való közlekedés, a vonat mozgása közben csupán az étkező kocsi használata végett engedhető meg. (15 szó.)

12. („Az értesítők a napnak mindig egy bizonyos órájában lesznek kiadva az állomáson“) = Az állomás az értesítőket naponta meghatározott órában adja ki.

13. („Az előterjesztésben lefektetett elvek szerint“). = Az előterjesztésben kifejtett (vagy körülírt) elvek szerint.

14. („A menet innen zárt sorokban halad a templomba.“) = Katonás rendben (vagy

a cigányok egy része már szundikált a szomszédos kártyaszobában. A másik fele játszott még valahogyan csak úgy immel-ámmal. — De hát kinek jut eszébe ilyenkor kritizálni!

Mulató voltaképen nem volt más, csak a hadnagy és Nusika, a városszerte magasztalt kasziros kisasszony, a kiért épp az előző héten verekedett meg két éretlen gazdász-gyerek bandázs nélkül. Hát ők ketten voltak. A sima képű hadnagy ugyancsak neki vörösödött, de álmos is volt szerfelett, mert sokat ásítózott és gyakran megdörzsölte a szeméit. Nusika ellenben élénken tekintgetett szerte az ő villogó szemével.

Ránéz egyszer a hadnagyra, hát látja, hogy az lehajtja a fejét és szomorkodik.

— Ne busulj, Tódor, sohse halunk meg! — Igyál! . . .

A hadnagy — mintha vipera csipés érné, — hirtelen fölugrott és merően rátekintett a leányra.

— Mit mondtál, Nusi?

— Bolond vagy! Azt, hogy sohase halunk meg.

Elkomolyodott a hadnagyocska és gondterhes ránczok futottak össze a homlokán.

— No, mi bajod? — kérdezte a lány.

— Eszembe juttattad, Nusi, hogy mégis csak meg kell halni egyszer. Kinek előbb, kinek utóbb . . . Nekem . . . Persze, te még nem tudsz semmit. . . Várj. . . Elmondok mindent.

II.

Egyedül maradtak. És a kis hadnagy szólt suttogva, hogy meg ne hallja más, csak épen Nusika, a városszerte magasztalt kasziros kisasszony:

— Tudod, Nusi, most egy kicsit be vagyok rugva, de ez nem baj . . . Hanem az a másik. Ugy nézz rám, hogy én már nem vagyok . . . pszt! Nem hallgatózik valaki? Ez a kard, ez az egyenruha . . . Rongy . . . Semmi . . . Vége van mindennek. Neked bizalmasan megmondom, de más aztán ne tudja meg . . . Bizony, bizony, lefoszlik rólam ez a ruha . . . Még ma. Aztán többet föl se vehetem. Oh, Nusikám, ha tudnád, hogy mennyit szenvedek, nagyon, de nagyon megsajnáljal. Értsd meg ezt: nem vagyok többé hadnagy. Nem vagyok semmi, mert kidobtak maguk közül, mint az utolsó szemetet, a mely arra sem érdemes, hogy a lábukkal eltiporják. Borzasztó ez, nem lehet túlélni! . . .

És ráesett e szóknál az asztalra és úgy sirt ott nehéz, fuldokló zokogással. A leány pedig nem tudta, mit gondoljon.

— Tódor, te félrebeszélés.

— Nem, nem — tördelte a kis hadnagy s száritgatta könnyeit a leány kötőjével.

— De hát akkor mi történt veled?

— Magam sem tudom, csak hogy pénz kellett volna, sok, sok pénz és én nem tudtam fizetni.

tömören sorakozva) halad a csoport — és nem „menet” — a templomba.

15. („Érvényre, vagy megoldásra juttatni”) = Érvényesíteni, — megoldani, — dülőre vinni, — nyélbe ütni, sat.

*

Végezetül most még ki kell fejeznem, ne-hogy fejtegetésem szándékának tárgyilagosságában és intenczióm tisztességében bárkinek kételkedni oka lehessen, mikép a hazai vasutak mai személyzeténél az 1—4. pontok alatt felsorolt körülményeket, úgy *nagy általánosságban* észlelhetjük, mert mindenik csoportban találkozunk dícséretre méltó kivételekkel és jól esik konstatálnom, hogy jelentékeny számu minden rendű és rangu tisztviselők és altisztek akadnak, kik a maguk körében a magyaros beszéd- és írás módot meghonosítani igyekeznek.

De hogy ez a törekvés egész általánossá, megszokottá, sőt uralkodóvá válhassék mielőbb a vasuti adminisztrációban, ahhoz a hasonló meggyőződésű összes pályatársak *vállvetett* támogatása lenne szükséges, mert bizony egyes szigetek még nem alkotnak összefüggő szárazföldet.

Csakis ez a szándék indított az imént előadottak közzétételére.

(Vége.)

A vészfék indokolatlan használata miatti 20 K bírságról.

A vészfék használatára vonatkozólag a személykocsikban kifüggesztett rendelkezés azon része, mely szerint mindenki, a ki a vészféket indokolatlanul használja, 20 K bírság azonnali lefizetésére köteleztetik, igen gyakran adott már bő anyagot vitákra arra nézve, hogy vajjon ezen rendelkezésnek van-e jogi alapja, vagyis hogy van-e joga a m. kir. államvasutak igazgatóságának ily rendőri joghatóságot feltételező határozmány, illetve rendelet meghozatalára és kiadására. Ezeket a vitákat leginkább az idézi fel, hogy a hatóságok abban az esetben, ha az illető utas a 20 K bírságot azonnal önként le nem fizeti, vonakodnak azt, miként más törvényszerű bírságokat, az illetőkön behajtani.

Habár a vészfék indokolatlan használata esetére meghatározott 20 K bírságról sem az Üzletrendtartás, sem az Üzletszabályzatban szószerint nem is tétetik említés, mégis ezen bírság kirovásának jogi alapját elvitatni nem lehet.

Ugyanis az Üzletszabályzat I. Bevezető

A leány — mint szerető anyja, — átölelte egyik karjával a kesergő Tódort és szelíden mondá neki:

— Látod, látod, nem kellett volna annyi adósságot csinálni . . .

— Te is így, Nusi? . . . Hidd el, hogy nem vagyok én olyan rossz és könnyelmű, mint gondoljátok. Gavallér voltam mindig, az akarok maradni a bukásomban is. Nem fogja megtudni senki más, a mit most neked mondom, egyedül csak te. — Figyelj ide, Nusika és hígyjél nekem, mert igazat beszélek . . . Belekényszerítettek engemet ebbe a szerencsétlenségbe, mert ellenségem volt a garnizon minden fiatal tisztje és ezek mindenáron vesztetre törtek . . . Hát most itt van. Elérték a cseljokat . . . Tudod, Nusikám, mindig szerencsém volt az asszonyok körül, ez bántotta őket. Sértette a büszkeségüket, hogy én, a bajszatlan fiatal hadnagy halom számra kaptam a szerelmes levelet, míg ők sorvasztó vágyak közt hasztalan epekedtek egy-egy csók után: bántotta őket, hogy akaratom ellenére is, tudtomon kívül elhéditottam tőlük az ideálokat és ezzel megkeserítettem a szabad idejük minden óráját. Nem képezed te, Nusikám, hogy milyen bosszuálló a katona, ha a férfi-hiúságán csorbát érez. Kényesebb erre, mint a becsületére, mert a becsületért kiáll pisztolyra, vagy kardra, — de a legyőzött, háttérbe szorított hiúság nem elégszik meg ilyen

elégtétellel. Ezen a ponton nincs katona, csak ember van . . . Hát ez az, látod.

— És aztán? — kérdezte a leány érdeklődéssel.

— Aztán . . . jött a boszu. Hátulról orozva, mint mikor a bandita ráles az áldozatára és akkor támadja meg, midőn az a legnagyobb biztonságban érzi magát . . . A társaságukba fogadtak. Hej, tudták ők nagyon jól, hogy mit csinálnak? . . . Gavallér voltam mindig. Lovagi nevem nem tűrte volna el a legkisebb megaláztatást sem. És bizony, Nusikám, ez a gavallérság nagyon sokba került nekem! Jó pajtás voltam bezzeg, mikor úgy hajnal tájban mámoros fővel itt is, ott is magamra vállaltam a kifizetetlen pezsgőket és mágnásos vacsorákat. Akkor megveregették a vállamat, némelyik lelketlen gazember azt sem átallotta, hogy megcsókoljon. Ez, az a Judás-csók! . . . Így lett végem, Nusi. Ezek a színlelt jóbarátok lettek az én ádáz ellenségeim, ezek szórták ellenem a legkeményebb vádakot, hogy adósságokat csináltam és arczul vertem a tisztí becsületet! . . . Látod, Nusi, ezek a mi katonáink, most már ismerd meg őket . . .

III.

Elkomolyodott a leány is és igen-igen sajnálkozott a szegény kis hadnagy gyászos történetén. Megkérdezte aztán végre:

határozmányok 2. pontjában határozottan kimondja, hogy: „szabadságukban áll a vasutigazgatóságoknak oly határozmányokat megállapítani, melyek az üzletszabályzat kiegészítésére szolgálnak.“ Az utasokra nézve viszont azon általános köteletséget állapítja meg az Üzletrendtartás 93. §-a, hogy a vasutat utazásra használó személyek kötelesek magukat a megállapított és közhírré tett feltételekhez tartani.

Ezek szerint tehát egyrészt meg van adva az a jog, hogy a m. kir. államvasutak az Üzletszabályzatot kiegészítő határozmányokat adhassanak ki s viszont a vasutat igénybe vevő utasokra nézve meg van állapítva az a kötelezettség, hogy tartoznak magukat ezen határozmányoknak alávetni s így kötelessége az illető hatóságoknak is ezen 20 korona bírságot éppúgy behajtani, mint a jegy nélkül való felszállásra nézve az Üzletszabályzat 21 §-a 2. pontjában megállapított kétszeres menetdíja, illetve 6 koronát, annival is inkább, mert a törvényerővel felruházott Üzletrendtartás 101 §-a a hatóságoknak is, (községi előljárók, rendőrkapitányságok, szolgabírói hivatalok) köteletségévé teszi, hogy a vasutra nézve kiadott

határozmányok pontos betartása fölött öröködjének és a felügyelettel megbízott vasút-pálya személyzetnek e tekintetben leghatályosabb segítyt nyujtsanak.

Abban az esetben tehát, ha az illető közigazgatási hatóság a vészfék indokolatlan használata miatt meghatározott bírságot behajtani vonakodnék, ez ellen olyképen lehet jogorvoslattal élni, hogy hivatkozva a most megemlített összes határozmányokra, az egész ügyet jelentés alakjában a vonakodó közigazgatási hatóság illetékes felügyeleti hatósága elé terjesztjük.

Oly esetben azonban, a mikor a 20 korona bírságot a hatóság hivatkozása dacára sem lehet behajtani, egyéni véleményem szerint leghelyesebben azon eljárás volna követendő, hogy a személyazonosság megállapítása után a vészfék indokolatlan használóját a kihágási büntető törvény könyv 112 §-ába ütköző kihágás miatt a cselekmény elkövetési helye szerint illetékes szolgabíró hivatalhoz, vagy ha városok határában követték el, a rendőrkapitánysághoz bejelentjük, s miután a 112. §-ba ütköző kihágás hivatalból üldözendő, ez az eljárás egyuttal a vasut részéről a legegyszerűbb is.

Dr. Iharos István.

— És mit fogsz most már tenni, Tódor?

— Meghalok, Nusí, meghalok. Ugy sincs senkim, egyedül állok. Ha ezt a cifra uniformist levetem magamról, szótlánul fognak elmenni mellettem az ismerősök, akiknek semmi szükségük tovább az igénytelen civíl barátságokra. De a nők is. Egytől-egyig. Az a sok kaczer leány, rossz utra tévedt asszony majd keres magának más katonát és engem kitérülnek az emlékeikből, mintha nem is láttak volna soha. Így, így. A bukott ember sorsa ez. Vigasztalan és sötét, mint az elborult éjszaka...

Könyezni kezdett újra és ráborult a leány hófehér kezére.

— Ne busulj, Tódor, nem fogsz azért egyedül maradni. Itt vagyok én!...

A hadnagy fölemelte szeméit és kérdőleg tekintett a leányra.

— Nem értelek, Nusí.

És a leány ekkor közelebb hajolt Tódorhoz. Erősen átölelte a nyakát és csukott szemmel kábult önkívület közt kereste az ajkát, hogy megcsókolhassa...

Egy csók... A leány arcza forró volt, mint a tűz. A két karja puha folyondárként övezte körül. Ez a kisértés! Mintha az elveszettnek hitt paradicsom újra éledne. A hadnagyocska lihegve vont a magához a leányt...

Selymes haja megcsiklandozta az arcát és megkétszerezte szíve dobogását.

— Szeretlek! — mondta a leány és elismételte ezt a szót talán százszor is.

— Nusikám! — felelt rá a kis hadnagy és csókolta a leány becsukott szeméit.

— Te, édes!...

— Te, szép!...

Kevés szünet után ismét szólt a leány:

— Bevallom neked Tódor, hogy szeretlek még most is téged. De láttam, hogy te itt Szegváron folyton más nők után szaladgálsz, akik látszat szerint a tisztességes osztályhoz tartoznak — hát nem akartam zavarni a kedvtelenedet, mert ugyis tudtam, hogy vissza fogsz te még én hozzám menekülni. Most hát itt az ideje, hogy szóljak.

— Beszélj, Nusikám, jól esik hallgatni.

IV.

És kezdé a leány.

— Ti férfiak, többnyire lenézitek a nőt, ha kassziros leánynak megy, mert azt gondoljátok, hogy az erény csak a mi fényes trónusunkig ér. Pedig csalódtok. Nem az az erény, ha valaki a polgári élet nyugalmas révében becsületes marad, hanem az, ha egy kassziros leány ezen a meredek lejtőn meg tudja őrizni ártatlanságát. Ehhez erő kell és hit... Emlékszel-e Tódor, mikor még otthon voltunk a stájeri hegyek között? Egy éve már. Én akkor elszöktem hazulról te utánad, hogy férjhez ne adjanak az öreg

Osztott vonatok indítása késés esetén.

— Kérdés és felelet. —

D. K. Bartos-Lehota. *Őn azon kérdést intézi hozzánk, hogy miként indíthatók késés esetén az osztott vonatok? Milyen menetidővel haladhat késés esetén a másodrész, mert ez a 25. sz. utasítás 126-ik cikkében külön megmondva nincs, csak az van mondva, hogy az első résznek sebességét mérsékelni nem szabad?*

Felelet: Erre nézve azt kell válaszolnunk, hogy az osztott vonatok menesztésére nézve késés esetén ugyanazon szabályok állanak fenn, mint rendes közlekedés esetén.

Miután az osztott vonatok menesztésénél az irányadó elv az, hogy a másodrész az első észtt csak 10 percnyi időközben követheti, bből természetesen következik az is, hogy zen időköznek nemcsak az indításnál, hanem vonalon való menetnél is fenn kell állania. zen időköz megtartása céljából van az is imondva, hogy az első résznek sebességét mérsékelnie nem szabad.

Azért is felesleges lett volna a 25. sz. utasítás 126-ik cikkében külön megmondani, hogy a második rész csakis a rendes menetidővel haladhat az első rész után és a legrövidebb menetidőt használni nem lehet, mert normális viszonyok között mindig az tételez-

tetik fel, hogy az első rész a rendes menetidővel halad, mert különben megszűnnék a két vonat között a 10 percnyi időköz.

Az, hogy késés esetén az első rész esetleg rövidebb menetidőt fog használni, — számításba nem vehető, mert ugyan iparkodnia kell a mozdonyvezetőnek, hogy a késést a legrövidebb menetidő igénybevételével csökkentse, de hogy képes lesz-e tényleg a legrövidebb menetidővel haladni, arra bizonyosan számítani sohasem lehet. Ez esetben tehát, ha a késett első rész a legrövidebb menetidővel halad, legfeljebb a két vonat közti időköz lesz nagyobb, a mi a forgalom biztonságának csak javára szolgál; a másodrésznek azonban még késés esetén sem szabad azon bizonytalan feltevés alapján, hogy az első rész a legrövidebb menetidővel megy, szintén a legrövidebb menetidővel haladnia, hanem be kell tartania a rendes menetidőt.

A 10 percnyi időköznek mindig fenn kell maradnia, mint a 25. sz. utasítás 126-ik cikkének 5-ik kikezdése határozottan ki is mondja: *ezen időköz soha le nem szállítható, sőt* — és ezt igen helyesen hangsúlyozza az utasítás — *a fennálló körülményekhez (időjárás, lejtviszonyok stb.) képest még megtehetően nagyobbítandó.*

Az osztott vonatok menesztése tekintetében különben üzletvezetésünk területén az 1899. évi 164. sz. és az 1900. évi 84. sz. körrendeletekkel különbség tétetett a sze-

főerdészhez. Utánad hajtott a szívem, s hogy éhen ne haljak, ezt a foglalkozást kellett választanom... És te?!... Azt hittem, hogy a nyakamba borulsz a viszontlátáskor és felszártod az én bánatom keserű könnyeit, a melyek te érted hullottak az álmatlan éjszakákon, azt hittem, hogy visszaadod a lelkem megrabolt nyugalma és újra építed leány éveim legszebb ábrándjait. Oh, nem; te, a büszke lovag elfordultál tőlem és úgy bántál velem, mint azokkal az utszéli dámákkal, a kiknek leereszkedőleg megszoktatók esipkedni az arcát... Az a nézésed keresztül járta a lelkemet is, de azért csak szerettelek tovább...

— Nusikám, édes, bocsáss meg nekem! Ugy-e megbocsátasz?

— Egy éve már Tódor, hogy itt élek ebben a ledér, könnyelmű világban, de esküszöm neked, hogy én még az vagyok ma is, a ki voltam. Ez az uniformis elrabolt tőlem akkor és egyik nő karjából a másikba dobott, hogy most végre reménytelen szívvel, összetörve, kifosztva visszakerülj az én karjaimba. A hálátlanságodért így fizetek én neked hűséggel és szeretettel...

— Sugár támad az éjszakában; a te két szeméből árad az felém, Nusikám...

— Feledjük el a multat, Tódor. A mi volt, arról ne is beszéljünk többet. Vesd ki a fejedből azokat a rossz gondolatokat és kezdjük újra az elhibázott életet. Fialatok vagyunk még;

a mi időt elvesztegettünk, drága tapasztalatokat szereztünk érte cserébe és ezekkel okosabban intézhetjük az új életünket. Elég erősek vagyunk arra, hogy dolgozni tudjunk és ne ijedjünk vissza a küzdelmektől... Tódor, az őszi éjszakára tavaszi napsugár következik, a mi újra éleszti az eltemetett ábrándokat; jer, fogjunk kezét és vezessük el egymást ebbe az új életbe...

— Veled, Nusikám, megyek a világ végére is!

V.

A kis hadnagy öt perc mulva füttyörészve nyitott be egy szabó üzletbe, hogy megrendelje magának az első civil-ruhát...

Hidegvér.

A csizmadia mester az inasa után dobja a csizmát; a fiu azonban hirtelen leguggol s a csizma a belépő majsztrannét üti orron.

A majsztram ur nyugodtan szól:

— Így is jól van.

A pessimista.

Sivár és pusztaság ez a földi pálya,
Bolondság az agy minden ideálja,
Nem eszme az ur, de hitvány önérdék...
... Barátom, adj egy tízest kölcsön, kérek.

mélyszállító és tehervonatok között, a mennyiben említett körrendeletek elrendelték, hogy a miskolczi üzletvezetőség területén a tehervonatok másodrészei az első részt — a forgalom biztonságának megóvása szempontjából — csak állomási távolságban követhetik, sőt az 1900. évi 84. sz. körrendelet a s.-tarján — ruttkai vonalon — ezen vonal kedvezőtlen helyi viszonyai miatt — a tehervonatoknak két részben való közlekedtetését teljesen betiltotta.

A két részben közlekedő személyvonatok menesztése tekintetében ezen korlátozás nem áll fenn; azokra nézve a 25. sz. utasítás 126-ik cikkének határozmányai mérvadók. A két részben közlekedő személyvonatok menesztésének különös korlátozására azért nem volt szükség, mert a személyvonatok másodrészei mindig forgalmi közeg által kísértetnek, ki a forgalom biztonságának megóvására különösen ügyelni tartozik.

Végül felemlítjük, hogy a vonat- és mozdonyvezető az első rész közlekedéséről, illetve annak indulási idejéről a forgalmi szolgálattevő által mindenkor értesítendő, már csak a 25. sz. utasítás 121-ik cikkének utolsó kikézdése alapján is, mely szerint fennebb nevezettek azon vonatokról is, melyek az állomást legközelebb elhagyták, — értesítendő; ezen értesítés szükséges voltát különben a forgalom biztonságának szem előtt tartása is eléggé megindokolja. (—s—ó.)

HIREK.

* **Ünnepély a Ksod. iglói internátusban.** Szép évzáró ünnepélyt rendezett június hó 22-én *Putsch* Tóbiás, a cs. kir. szab. kassa-oderbergi vasut iglói nevelő- és tápintézetének gondnoka. Az ünnepély fényét emelte ruttkai Ráth Péter udvari tanácsos, vasuti vezérigazgató személyes jelenléte, aki Pfinn Jó-zsef főmérnök, dr. Hirschler Ágost főorvos, dr. Maxiányi Dezső és Szigethy János titkár kíséretében részt vett az ünnepélyen.

* **Vonatok forgalomba helyezése.** A máv. miskolczi üzletvezetősége közhírré teszi, hogy a kisterenne—kisujzállási vonalon Szalók-Taksony és Kisujzállás állomások között a f. évi április hó 30-ával beszüntetett 7617. és 7618. számú vegyesvonatok július hó 5-ével ismét forgalomba helyezettek. A 7618. számú vonat Szalók Taskonyról hajnali 3 óra 15 perczkor indul és 4 óra 27 perczkor érkezik Kisujzállásra, hol az 501. számú gyorsvonathoz csatlakozik. A 7617. sz. gyorsvonat Kisujzállásról délután 4 óra 52 perczkor indul és esti 6 óra 15 perczkor érkezik Szalók-Taskonyra.

* **Végzetes kimenetelű utazás.** *Sütő* Béla pályafentartási kőműves f. hó 1-én Bodrogeresztur állomáson felkapaszkodott a kirobogó 452. sz. tehervonatra, hogy azzal Liszka-Tolcsva állomásra utazzék. *Sütő* az állomási épülettel ellenkező oldalon ugrott fel és tettét senki sem vette észre. A midőn

A HÉT TÖRTÉNETE.

Miskolcz. július 6.

(dr.) A mi székesfővárosunk igazán kezd világvárossá válni. Bünkrónikájában csaknem nap-nap mellett olyan szenzációk szerepelnek, a melyeknek talaja csak igazi világvárosok fertőjében van meg, mert a világvárossá vedlett fővárosok azok, a melyek az egész ország könnyen boldogulni vágyó elemeit magukhoz vonzák, a mely elemek azután, ha aboldogulás nem sikerül, a bün fertőjében vesznek el.

Alig hagyták abba a budapesti napilapok Ziegler Armin Jenő bankhivatalnok ügyének pertraktálását, a ki hogy kiesi 2000 koronás fizetéséből nem fedezhető uri passzióit kielégítse, az osztrák-magyar tisztviselő egyesület több budapesti fiókjaiban hamis jótállók nevével kiállított kötelezvényekkel összesen mintegy 8000 koronát esalt ki, hogy azután ledér társaságban eltekozolja; már is újabb bünszenzáció tartja izgatottságban az egész fővárost.

Petro Gyuláné, a gömörmezei felső-szulai jómódu Bartók Sámuel gazdaember leánya, július 1-én Erdei Mór ékszerész, a mikor ez a részletfizetésre eladott esedékes részleteit ment behajtani hozzá, azért, mert ez, mikor az esedékes részletet megfizetni nem tudta, nyers modorban reátámadt, a 70 éves törődött Erdei torkon ragadva az ágyra hajította s ott reávetett párnákkal megfojtotta, majd azután, hogy tettét a haza-

térő férj előtt eltitkolja, de meg annak nyomait az esetleg büntető hatóság elől is elrejtse, Erdeit a középén egészen a hátgerinezig egy nagy késsel elvágta s mert a lelki durvasága daczára is gyenge asszonykéz a késsel nem boldogult eléggé gyorsan, egy erős hasáb fával ütötte bele a kést Erdei testébe. A derék elvágása után levette még a két lábát és két karját is úgy, hogy ezek csak egyes izomföszlányokkal függtek még össze a testtel, azután abba a kocsiba, hol kevéssel ezelőtt még, kis ártatlan leánykája pihent, összehajtogatva belegyömöszölte s egy vörös színű asztaiterítővel lefölte. Este azután, mikor ferje távol volt a gyermekkocsit a kegyetlenül összevagdalt holttesttel az Aradi-utca 64. sz. alatti lakásáról több utcán keresztül-kasul a külső Váci-utca, majd a Csánády-, Ügynök-, Korál-, Visegrádi és Sziget-utcán át egy üres telek elé tolta s ott a véres holttestet kiborította a földre, a gyermekkocsival hazaindult. Ott hon azután elöinte nem tette ugyan bele gyermekét a kocsiba, a mikor azonban hazatérő férje kérdezte, hogy a kis leányka miért nem alszik ma a kocsijában, az ártatlan kis leánykát az Erdei össze-vissza kaszabolta testétől véres gyermekkocsiba tette, s a kiesikének ezen a borzalmas helyen kellett az éjszakát át-aludnia.

Borzalmas tettét a bestiális némben még azzal tetőzte, hogy Erdeit, mielőtt a gyermekkocsiban elszállította volna, ki is fosztotta. Hogy milyen gonoszlelkű és vakmerő volt ez a brutális asszony, élénken mutatja az az eljárása, hogy a holttestnek a gyermek-

a vonat Liszka-Tolcsvára behaladt, a forgalmi szolgálattévő rendelkezésére megállás nélkül keresztülhuzott az állomáson, hogy a IV-ik vágányra átálljon. Sütő azon hiszemben, hogy a vonat tovább megy, leugrott a fékről, de ballába a kocsi kerekek alá került, melyek azt összezúzták. Sütőt azonnal az első segélyben részesítették és ápolás végett S.-A.-Ujhelyre az ottani közkórházba szállították.

* **A lőcsevölgyi helyi érdekű vasút** részvénytársaság múlt hó 23-án tartotta rendes évi közgyűlését. A gyűlésen jelen voltak felsővissói dr. Finácz Béla kereskedelmi miniszteri fogalmazó és dr. Tolnay Lajos országgyűlési képviselő. Az igazgatóság jelentése szerint az elmúlt évbéli forgalom a személyszállításnál 57,947 személylyel 35,892 kor. 50 fillérsnyi bevételt, podgyász, gyors- és katonai szállítmányok 1903 darabban 3474 kor. 17 fillért, a teherszállítás 17,885 tonnával 29,603 kor. 78 fillért eredményezett és különféle bevételek ez mén 1020 kor. 58 fillér folyt be, úgy hogy az összes bevételek 66,961 kor. 03 fillért tettek ki, ami a tavalyi 62,214 kor. 48 fillérral szemben, 4746 kor. 55 fillér emelkedést mutat. Ezen üzleti bevételből a cs. kir. szab. kassa-oderbergi vasúttársasággal kötött üzemszerződés értelmében 31,400 kor. 18 fillér jutott a lőcsevölgyi h. é. vasút

részvénytársaságnak, melyből a levonások után 20,133 kor. 6 fillér tiszta jövedelem áll rendelkezésére. A közgyűlés mindenben hozzájárult úgy az igazgatóság, mint a felügyelő-bizottság indítványaihoz és az 1901. évi számadásokra vonatkozólag a felmentvényt megadta. A felügyelő-bizottság tagjaiul újból Kaynár Gyula, dr. Polnisch Arthur és Polnisch Károly megválasztottak.

* **Rendkívüli közgyűlés.** A miskolci máv. altisztikör f. é. június hó 6-án d. u. 4 órakor az egylet körében felmerült és sürgős rendezést igénylő ügyek tárgyalása céljából saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart.

* **Vonatösszeütközés.** Temesvárról jelentik: Csütörtökön éjjel a temesvári pályaudvarról szabályszerű időközökben indultak Budapest felé a 743. és 763. számú tehervonatok. Fél egy órakor Valkány és Oroszlámos között *a nagy viharban és a sűrű sötétségben a második tehervonat beleütközött az előtte menő tehervonatba.* Papp József fékező meghalt. A második vonat részben szétrombolódott és a vágány megrongálódott, úgy hogy az összes budapesti vonatok négy órai késéssel érkeztek Temesvárra. Az igazgatóság bizottságot küldött ki a helyszínére.

* **Kirándulás a Sóstóra.** A miskolci máv. műhely alkalmazottai által évente rendezni

kocsiban való elszállításához még két hordárt is fogadott. Másnap pedig, a mikor más ügyben a budapesti kir. büntető járásbírószághoz volt beidéztve, s ott a beidézt tanukkal a még akkor ismeretlen tettes által elkövetett gyilkosságról beszélgetett, teljes lelki nyugalommal, azt a nyilatkozatot tette a bünösre: „*Szíjjat kellett volna hasítani a gazember testéből.*” Nem sokáig volt azonban ily nyugodt felfedeztetését illetőleg, mert a rendőrség már a gyilkosság második napján a szörnyű büntetést a legapróbb részletekig kiderítve, már letartóztatta Petronét, ki borzalmas tettét a bizonyítékok sulya alatt beismerve, az ügyészség börtönében várja méltó büntetését.

* * *

Igen poetikus czikkről adott hirt a napokban a párisi „Figaro.” A *Saint Cloud* egyik legelőkelőbb vendéglőjében igazán telivér czigány-banda játszott a bús magyar nótákat a Párisból kiránduló közönségnek már tavasz eleje óta. Rangjelzés nélküli buszártisztí attila feszül meg a csinos barna flukon. A vendéglőben csaknem minden társaságban magyar szó esendél meg, akár csak Magyarországon volna az ember. Egy borus délutáni napon előkelő külsejű angol ur vetődött be a vendéglőbe s nagy érdeklődéssel hallgatta a bús magyar melodiákat, majd amikor a tányérozás közben a primás az ő asztalához is eljött, kérdezősködni kezdett:

— No, hogy megy a dolguk idegenben? A primás fejét vakarta:

— Rosszul, nagyon rosszul, kérem alázatosan, — felelte. — A tavaszi idők nagyon befűtültek nekünk, ha őszig megtakaríthatjuk az utiköltséget, hazamegyünk pereputtyostól. Nem élet ez itt a magyar embernek, hát még a szegény czigánynak.

Az angol ur olyan félét dörmögött, hogy hát akkor maradtak volna otthon, de azután mást gondolt. A következő szünet alatt magához intette a primást és el kérte a hegedűjét.

Az angol állához kapta a hegedűt, kissé meghangozta és azután belekezdett a „Repülj fecském” dallamába. Oly tüzzel s anyira magyáros bravurral játszott, hogy egyszerre mély csend lett s mindenki visszafolyott lélekzettel figyelt s csak akkor, mikor már az utolsó akkord is elhangzott, zudult fel valóságos tapsvihar. Az angol ur pedig sietve eltűnt az ünnepeltetés elől. Hogy ki volt? senki sem tudta meg.

A czigányoknak ez a délután nagyon szépen jövedelmezett a tányérozással, mert a közönség elérte a jelenetet. A nagybőgős oda is szólt a czimbalmosnak:

— Ilyen ember kéne nekünk mindennap, pajtás!

Éjjel-nappal.

Éjjel-nappal, minden perczen
Rólad gondolkozom:
Ha az álom meglep olykor,
Rólad álmodozom.

Éjjel-nappal, órák hosszat
Minden egyes percbe
Elgondolom, mily boldog vagy
Engem — elfeledve.

[Bár.]

szokott kirándulást tegnap tartották meg, mikor is *Krón* Ignác műhelyfőnök vezetése alatt külön vonaton több százra tehető társaság rándult ki a Nyiregyháza melletti Sóstóra. A külön vonat reggel 6 órakor indult a tiszai pályaudvarról s a társaság legjobb hangulatban, kellemes emlékekkel éjjel 11 órakor érkezett vissza Miskolcra.

* **Talált dinamit.** A máv. miskolci üzletvezetősége már másodizben tett jelentést a miskolci főszolgabírói hivatalnak, hogy Sajó-Eseeg állomáson ismételtelen mintegy 80—100 grammnyi dinamitot találtak a felvételi épület mögött. A tettesek kinyomozása iránt a főszolgabírói hivatal a legmesszebb menő intézkedéseket tette meg.

* **Nagy vasuti szerencsétlenség.** Eydtkühenből távirják: A szerdai pétervári gyorsvonat délután fél öt óra helyett több mint 11 órai késéssel ma reggel érkezett ide. A késés oka nagy vasuti szerencsétlenség volt. A gyorsvonat Gatsina mellett összeütközött egy kéjvonattal. A *mozdonyvezető, egy lűtő és több utas életét vesztette, több mint 60 utas súlyosan megsebesült.*

* **Az osztrák magyar államvasut szén-szükséglete.** Az osztrák magyar államvasutak 1903. évi szénszükséglete az eddig történt tudakozódások alapján 1,900.000 tonnára tehető. Ez az összeg a múlt évinél kisebb, mi onnan származik, hogy a társaság tartalék

szénkészlete az idén sokkal nagyobb, mint máskor.

* **Elgázolás.** A július hó 2-iki 7166. sz. vonat Szliács és Besztercebánya állomások között megállott, mert a vágányban a mozdonyvezető egy női alakot látott feküdni. Odamenve a személyzet észrevette, hogy a nő már halva van és a hullán vonat által történt elgázolásnak nyomai voltak láthatók. Az eset részleteinek kinyomozása iránt a vizsgálatot megindították.

* **A „Bur” vasut alapszabályai.** A kereskedelemügyi miniszter a Budapest-Ujpest-Rákospalotai, ugynevezett „Bur” villamos vasut módosított alapszabályait jóváhagyta.

* **Öngyilkos vasuti tisztviselő.** *Petry* László, a déli vasuttársaság főhivatalnoka pénteken reggel, mikor a hivatalba ment, egy budai üres teleknél föbe lőtte magát s azonnal szörnyet halt. Hír szerint anyagi zavarok kergették a halálba.

* **Vonatöszeütközés.** Folyó hó 27-én a Perczes kőszénbányából Diósgyőr felé indult anyag vonat a 42—43 szelvényekben a gyártelepről Perczes felé haladt próbavonattal összeütközött. Az összeütközés következtében *Hentes* István, *Györky* Lajos, *Egry* János és *Kormos* Gáspár gyárimunkások, kik az anyagvonaton voltak; jelentéktelen sé-

Tarka élet.

Mi az a laikus?

— július 5.

Pompás feleletet adott erre egy szegedi öreg pallér ember. Most építik szeged új vasuti állomását s a cserepezéssel már elkészültek, mely több pallér felügyelete alatt folyt le. A napokban az építést vezető mérnök szemlét tartott a munkálatok felett, hogy jól mentek-e a dolgok? Az egyik pallérnak azután azt mondta:

— Hallja-e barátom, ez a rész nem jó. Rossz rajta a cserepezés.

Az öreg pallér a szeme szögletéből megvetően mérte végig a mérnököt s a pipáját a fogsora másik oldalára tolva:

— Má rossz? Oszt mé?

— Hát csak látom. Az egész cserepezés rossz ezen a darabon.

— Ugyan no. Maga ahhoz laikus.

A mérnök megharagudott, hogy mért nevezi ez a pallér őt laikusnak? Le akarta főzni az öregot:

Hát tudja maga, mit tesz az a laikus? — kérdezte gúnyosan.

— Má honne tudnám, — nyögte ki vállvongatva az öreg pallér — bezon tudem. *Hát azt teszi hogy . . . marha!*

ABC.

CSARNOK.

Váratlan befejezés.

(3) — Irta: Burgin G. B. —

A jéghegyek közege a hőmérsékletet rohamosan lenyomta és az utasok dideregve szök-döstek le a fedélzetről. Csak Praed és Golightly asszony, kék rókaprémcs bundájába burkolódzva, melyet a férfi gyöngéden összebb vont vállain daczoltak a hűvös esttel.

— „Ennek is mindjárt vége lesz már,” — mondá hirtelen. „Az asszonyok mind haragsznak rám, a mért csak nekem van ilyen jó rókamálás bundám, és a mért — egészen magamnak foglaltam le önt. És ezzel — be is kell érnem.”

A lassan leereszkedő alkonyon át még megvillant egy uszó jéghegy vakító fehérsége.

Praed egy pillanatnyi hallgatás után, talán inkább saját magának felelt: — „Igaz, — ezzel be is kell érni . . . Egyszer mindennek vége lesz . . .”

— „Kivéve a Du Maturin kisasszony énekét.”

— „Ah, Du Maturin kisasszony, — talán vannak, a kik szépnak találták . . .”

— „Régen lehetett.”

Praed nem mosolygta el magát. Golightly asszony az arcába nézett. „Az Istenért! — kiáltá ismét elkomolyodva, — milyen sápadt ön!”

rüléseket szenvedtek. A vizsgálat folyamatban van.

* **Forgalmi korlátozás a keleti vasutakon.** Egészségügyi intézkedés folytán folyó hó 2-ától kezdve a Konstantinápolyból elinduló utasok Tsadalsa állomáson egyszerű és Hebitschsevó állomáson a podgyászok fertőtlenítésével egybekötött orvosi vizsgálatnak vettek alá. A Bulgáriába való áru-bevitel azonban az állati nyers termények és használt ingóságok korlátozásával meg van engedve.

* **Vasuti baleset.** A július hó 3-án reggel Budapestről 9 óra 55 perczkor induló személyvonat, melynek menetrend szerint 2 óra 33 perczkor kellett volna Miskolcra érkeznit, 50 percznyi késéssel érkezett be. A vonatkésés oka egy kisebb kaliberű vasuti baleset volt, amennyiben a vonat egyik kocsijának tengelye tüzessé vált a kerékágy dörzsöléstől. A kocsit leakasztották s a vonat azután akadálytalanul folytatta útját.

* **Uj közvetlen kocsik forgalma Budapestről (D. V.) Franzensfestebe.** A déli vaspálya üzletigazgatósága azon a körülményen, hogy az eddig Budapestről Tirolba az éjjeli gyorsvonatoknál forgalomban volt két-tengelyű közvetlen kocsik a közvetlen utasok számára többnyire nem voltak elegendők és ezenfelül kevés kényelmet nyújtottak, úgy segített, hogy új, csakis erre a forgalomra rendelt négy-tengelyű kocsikat építtettek, melyek fényesen berendezve és villamos világítással ellátva vannak és 15 I. osztályu ülőhelyet 4 hálólhelylyel és 24 II. osztályu ülőhelyet foglalnak magukban. Ezen kocsik Budapestről (déli vaspálya-udvar) Fran-

zenfeste-be és vissza az éjjeli gyorsvonatoknál már forgalomba helyeztettek.

* **Áthelyezés.** Az igazgatóság dr. Drégeli Géza segéd-fogalmazót a jobbparti üzletvezetőségtől a miskolczi üzletvezetőséghez helyezte át,

* **Tűz a putnoki állomáson.** Putnok állomáson pénteken délelőtt a tiszti lak melletti melléképületek eddig ismeretlen okból leégtek. A kár jelentéktelen.

* **Közvetlen vonatösszeköttetés Budapest és Krapina között.** A magyar királyi államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a robísi fűrdőbe való utazás megkönnyítése céljából a Budapest-keleti pályaudvarról délelőtt nyolcz órakor Fiuméba induló, valamint a Fiuméből Budapest-keleti pályaudvarra este 9 óra 5 perczkor érkező nappali gyorsvonathoz csatlakozólag, Zágráb magyar államvasut és Krapina között ez év május 15-től szeptember 15-ig terjedő időszak tartamára mindkét irányban egy-egy új személyvonat helyeztetett forgalomba. A csatlakozó vonat Zágráb magyar államvasuti pályaudvarról délután 2 óra 32 perczkor indul és Krapinára délután 4 óra 56 perczkor érkezik, Krapináról pedig délelőtt 11 óra 33 perczkor indul és Zágráb magyar államvasuti pályaudvarba délután 1 óra 46 perczkor érkezik.

* **Egy vasuti munkás balesete.** Buday Lajos, a miskolczi műhelyben alkalmazott munkást pénteken délelőtt a furógépnél való foglalatossága közben súlyos természetű baleset érte. Egy nagyobb vaslemez furása

— „Az éj gyorsan közeleg . . . Igen, sápadt vagyok. Nézzen oda . . . az élet olyan, mint e nyugalmat, szünetet nem ismerő víz, — melyen még alig találkozáink, s már is el kell válnunk. Egy nagy katasztrófa hozott bennünket össze és egy másik nagy katasztrófa elszakít egymástól — örökre! . . .”

A nő nem értette meg.

— „De hiszen mi nem vá'unk el örökre. — mondá, — mert hiszen ön meg fog látogatni, eljön majd hozzám, ugye? . . .”

A férfi a nő szép arcába nezett, a szenvedély egy hirtelen fölesillámló szikrájával szemében.

— „Egy asszony sohasem érti meg a férfit, a ki szereti, és a ki szivesebben meghalna, mint-hogy beszélnie kelljen.“ És azzal hirtelen elfordult.

— „Jöjjön, — szól a nő gyöngéden, — üljön mellém és mondjon el mindent.“

Praed némán leült mellé.

— „Ön nagyon sokat, vagy nagyon keveset mondott. Én nem vagyok olyan, mint a többi asszony. Mi, a kik a pusztán nevelkedtünk fel, nem lehetünk olyanok. Az ön tekintete szerelemről beszélt. Oh! sokszor álmodoztam róla, mit nem adnék egy ily tekintetért. Meg fogok érte fizetni, nyugodt lehet. Vártam e perczre, és elkészültem rá. Ön e hajót el nem hagyhatja, a míg meg nem értjük egymást! . . .”

A férfi hosszan nézett a szép asszonyra. Arca,

termete, ruhája, egyként finom, szép, elragadó. Bármelyik férfi büszke lehetne szerelmére. És őt ez az asszony — szerette.

— „Pé'nz van a dologban.“ Kezdte vallatni. „Pé'nz? . . . Nem, nem — az ön lelkéhez nem férhet ilyesmi. Nem lehet más, mint — egy asszony, egy más asszony!“

— „Nem, — nem egy asszony . . .”

A nő, a ki visszafojtott lélegzettel leste a választ, összerendezte a gyönyörtől.

— „Oh! ha nem egy más asszony, akkor nem zsi'bbaszthat el semmi sem . . . Szülőim egy vén emberhez adtak — a pénzéért. Oh! ön nem képzelheti, mily nyomor követi az ily bünt! Elevenen eltemetve! És most — önnel találkoztam, és ön — szeret . . .”

— „Elég, ne többet . . . megtiltom!“

A nő nevetett.

— „Oh! nem tithatja meg. És most mondjon el mindent. Vessen fényt a sötétségbe. Rajta! Szeret, vagy nem!?”

Főlemelkedett helyéről és föltre lebbentve köpenyét, ott állt, szemben a férfival, szépsége egész teljében. Fehér alakja mintha úgy lépett volna ki az éj sötét háttéréből.

Körül minden esőndes volt. Csak a hab verődése a hajó oldalához és egy-egy tengeri madár szárnyának suhogása hallott, míg magát a madár alakját elnyelte az egyre növekvő sötét.

Egyszerre a hajó szalonjából zongorahangok

közben ugyanis keze oly szerencsétlenül került a gép fogaskerekei közé, hogy azok bal kezének két ujját szétroncsolták. Sérülésével a miskolci közkórházba szállították.

* **Pályázat.** A m. kir. államvasutak igazgatósága a miskolci műhelyben létesítendő közlő mű-alkatrészek, villamos világítási berendezések, 2 drb. tolópad, 1 drb. gőzteskendő, 2 drb. szárítógép és 1 drb. három lóerejű gázmotor szállítására 1902. évi július hó 15. déli 12 óra határidővel nyilvános pályázatot hirdet.

* **Vasúti karambol.** Bisuschio és Porto-Eresio között — mint Milanóból írják — két villamos vonat összeütközött. Az összeütközés következtében tizenöt utas sérült meg, közöttük hét súlyosan.

* **Leégett kocsiműhely.** Varsóból táviratozzák, hogy a varsó-bécsi vasut kocsiműhelye harmincz személykocsival elégett. A kár 150,000 rubelre rug.

* **Hasznos tanulmányok jutalmazása.** Az 1901-ik évben a porosz államvasutak igazgatósága 19 hivatalnokot részesített összesen 5,100 márka jutalomban oly találmányokért vagy javításokért, melyek vagy a forgalom biztonságát növelik, vagy gazdasági szempontból nyújtanak előnyöket.

Vasúti kiállítás Londonban. F. év július 1-től 12-ig a londoni „Royal Agricultural Hall”-ban nemzetközi vasúti kiállítást rendeznek, melyen különösen közúti közlekedésre szolgáló eszközöket, közúti és villamos kocsit

hallatszottak elő. A hangversenyhez készültek odabenn.

A férfi és a nő egy pillanatig némán, halvány arcuzal álltak egymással szemben.

— „Beszélj! — kiáltá a nő — könyörgöm!”

Egy hajó-inas lépett hozzájuk.

— „Legyen, — mondá a férfi halk, tompa hangon. — A hangverseny után, mielőtt elérjük a rimuski-i kikötőt.”

— „Mielőtt elérjük a rimuski-i kikötőt?”

— „Igen.” Aztán a hajóinashoz fordulva: kérdé: „Mi baj van?”

— „A bizottság vár önre, uram.”

Golightly asszony gyorsan átöltözködött a hangversenyhez. Praed oly szépen énekelt, hogy a kapitány sajnálni kezdte, hogy az utazásnak már vége van.

Mielőtt a hangverseny bevégeződött volna, Praed észrevette, hogy Golightly asszony elhagyta a termet. A mint utána sietett, a szegény nővel találkozott, a kit az első helyre bepártfogolt. A mint Praed észrevette, egy kis csomagot vett elő zsebéből.

A fiatal nő mosolygott. „Oly szépen énekelt. Beh kár — hogy utoljára.”

A férfi nyájasan nézett rá. „Igen, utoljára. Hattyudal volt... Igaz, no, itt van egy kis csomag a — gyermekek számára. Majd csak akkor bontsa fel, ha valamelyik születése napja lesz.” És azzal felsietett a fedélzetre. (Vége köv.)

kat, gőzüzemre berendezett helyi érdekű vasúti berendezéseket stb. állítanak ki. Közlebbi értesítéssel szolgál az Amballey Homse, Nerfolk Street, Londonban.

VEGYESEK.

Amerikai lokomotivok Franciaországban. A „Páris—Lyon—Méditerranée” vasúttársaság az Egyesült-Államokban több új lokomotívot rendelt, melyek próbautjait nemrég tartották meg. Az eredmény teljesen kielégítő volt, 119.1 km. átlagos sebességet értek el. Erőltetett menettel azonban pl. egy hat kocsiból álló vonat, melynek összsúlya 181 tonna volt, 124.9 km. átlagos és 131.6 km maximális sebességet ért el.

A világ első vasúti államai. A vasúti hálózat kiterjedése tekintetében az első helyet az északamerikai Egyesült-Államok foglalják el 298,000 kilométer hosszú hálózattal. Utána következnek Németország 50,000 km., Franciaország 42,000 km., európai Oroszország 40,000 km. és Anglia 38,000 km. hosszú vasúti hálózattal. Személyszállítás tekintetében első helyen Anglia áll 1063 millió utassal; utána következnek az Egyesült-Államok 700, Németország 647, Franciaország 382 és India 161 millió utassal. A teherszállításban ismét az Egyesült-Államok járnak elől 913 millió tonnával. Természetesen a forgalom mérvétől függ az egyes államok hálózatán alkalmazott személy- és teherkocsik száma. A személykocsik száma Angliában 62,000, Németországban 36,000, Egyesült-Államokban 34,000, Franciaországban 29,000, Indiában 15,000. A teherkocsik száma az Egyesült-Államokban 1,281,000, Angliában 357,600, Franciaországban 361,000, Németországban 333,000 és Oroszországban 196,000. A mozdonyok száma az Egyesült-Államokban 36,700, Angliában 19,600, Németországban 16,800, Franciaországban 10,800 és Oroszországban 8700. Feltűnő Angliának aránytalanul nagy személyforgalma, ami főleg annak tulajdonítható, hogy a városi üzletemberek és munkások nagy része a vidéken lakik. Ezek mindennap reggel vasuton mennek a városba és este ugyancsak vasuton térnek haza.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

— Közli: Kovács Béla. —

10	20	10	20
10	20	10	20
20	40	30	40
30	40	30	50

A koczkákban levő számok úgy helyezendők el, hogy soronként balról jobbra és felülről lefelé összeadva 100-at adjanak.

Megfejtését július hó 20-án megjelenő 21-ik számunkban hozzuk.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki. A megfejtés határideje július hó 17.

F. évi 17. számunkban közölt rejtvény megfejtése:

Adél, Laura.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás útján *Tárczay Ferencz* nyerte meg, kinek címére *Hugó Viktornak* gróf *Kun István* által fordított „*Forradalom*” című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

M. J. Jolsva. Jutalék csak a legalább 14500 kg. súlyjal megrakott 15 tonnás kocsit után jár. Egyekben olvassa el figyelemmel az 1901. évi 53. sz. Hiv. lap kereskedelmi mellékletének 176418/C I. a sz. rendeletét.

B. S. R. Kívánsága szerint történik. **Genoveva.** A fordítást, ha jó — közölni fogjuk. Tesék beküldeni.

Felelős szerkesztő: Ifj. Görgey László.

HIRDETÉSEK

a

„HALADÁS”

részére felvételnek

a kiadóhivatalban, Szemere-utca 26. sz.

Értesítés.

Miskolczon, Király-u. 5. szám alatt

Kubacska István ur vaskereskedésével szemben

urasságoktól levetett

férfiruhák és

 használt butorok

vételnek és eladatnak.

Kivánatra az eladó lakásán — levelező-lapon való meghívásra is — megjelenek.

Salon- és frack-öltönyök kölcsön kaphatók.

Ruhák tisztítása és javítása olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel

Rothstein Jakab,

bizományos.

Tóth Dániel

czipész

Miskolcz, Arany János-u. 2.

a forgóhid közelében.

Elvállal minden e szakmába vágó, a kor kívánalmainak megfelelő

czipők és csizmák

készítését

jutányos árak mellett.